

Tõsfi on kül, et iggaüks, kes omma põlde hak-
 lab uut modi pruukima, peab ennast tööd teggema
 ja waewa näggema, kui ennemuiste, wanna wisi jär-
 rel, ja issearranis on härjapea-küünd ränk kül; agga
 kes tahhab kosjuda, se ei pea mitte waewa põlgama,
 ja pühha kirri ütleb (II. Tessal. 3 p. 10 s.) Kes
 ei tahha tööd tehha, se ei peagi mitte sö-
 ma. Küski agga, kas ükski tark põllomees weel
 tahhab uest wisi taggameda, kui lord hakkand sedda
 pruukima. Kül sa siis tunned, kas temmast kasso
 tulleb. Seie kohta on Kunninga Salomoni sannad
 (Opp. sann. 28 peat. 19 s. ja 24 p. 30 s.) diete
 ommased, ja tulleksid igga põllomehhele tihti mele
 tuletada: Kes omma maad harrib, saab
 leiba kül. Ma läksin laisa mehhe põl-
 lust möda, ja wata, seäl ollid ülleüldes
 ohhakad tousnud ja nõggesed ollid sedda
 katnud. Kui ma sedda näggin pannin ma
 tähhele; ma waatsin ja wötsin õppetust sest.

Kes omma töga korralisfel wisi tahhab toime
 sada, se pango ka aega tähhele, et igga tö saaks
 parrajal aial ettevalmistud ja tehtud. Sellepär-
 rast tahhan minna igga mehhele, ja issearranis moisa-
 tö sundiattele juhhatamiseks, maia-piddamise ja
 põllo-tö kallendrit ülespanna, omma arro järrel, ja
 keige ennemuiste sedda möda, kui üks õppind maia-
 mees, Kurro Herra Jerwamaalt, C. von May-
 dell, sedda on wäljaarwonud. Se peab igga
 tööd mele tuletama, millal sedda hakkatakse ja
 keif tarwidust selle kohta ettevalmistakse. Hak-
 kame Jürrikuust peäle, sest et siis põllo-töök allu-
 takse. Igga ku peäle arwame nelli nädalat. Neid
 päiwi, mis üllejooksewad, woib igga tark maia-mees
 isse omma arro järrel ärratassuda:

Aprili: ehk Jürriku.

1 Nädal.

Keif heinad, õlled ja põhhud, mis weel
 alles on, weetakse latto. — Kipsi-kiwwid tau-
 takse peneks ja jahwatakse jahhuks. — Jahho ja
 tangud, mis suwweks tarwis, jahwatakse walmis. —
 Honete ehhitamist ja parrandamist walmistakse
 ette. — Kirwed, saed, mürimisse-kellad ja kastid,
 haamrid, labbidad ja raud-kangid, nõrid ja naelad,
 wadetakse ülle, mis pudub murretsetakse paigale,
 mis wiggane parrandakse ärra. — Sütte warra,
 seppise tö kohta, põlletatakse walmis. — Keif põllo-
 tö riistad, adrad, äkked ja trullid, karrud, wan-
 krid, korwid ja külwi-mattid, katsutakse läbbi ja
 kohhendakse ärra. — Sõnnikud weetakse kar-
 tuhwi-, suwi-nisso- ja kurre-herne-Ma peäle, ning
 ka rohhoaedadesse. — Maia- ja wärrawa-puid
 tehakse walmis. — Maia-tö kohta: walmis-
 takse keif ette, et louendid, lõnga ja niti plekida.
 Keif tuhka, mis suwweks tarwis lähhäb, korja-
 takse lokko ja pannakse kuivalt seisma. Tõrred,
 ramid ja kangapulgad pannakse walmis ja kohhen-
 dakse ärra. Kewwadist sepi kedetakse. — Muu-
 harja-lihha suwwiseks tarwidusseks solatakse ja
 pannakse jääkeldrisse seisma.

2 Nädal.

Keif töök lõppetatakse, mis ehk esimes-
 sest nädalast järreljänud. — Härjapaid külwa-
 takse rufki-orrakse peäle, kui Ma kannab, ja semet
 seggatakse kipsi-jahhoga poleks. — Türgi-kaerad
 tehakse mahha, agga weel ei künta. — Ruffi- ja
 härjapea-kõrre Maad, mis süggise küntud,
 aastatakse, kui põld kuivaks sanud, ja se tö süg-
 gise teggematta jänud. — Söti küntakse, teesid
 ja neid kohte põldudes, mis süggise küntumatta jä-